

(Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 17.)

Formanden: Som de Herrer ville have set, har Udvalget delt sig i et Flertal og et Mindretal. Flertallets Forslag afviger noget fra Statsrevisionens Indstilling, hvorimod Mindretallets Forslag følger denne. Naar vi komme til Afstemning, vil der først blive stemt over Flertallets Forslag. Hvis dette vedtages, bortfalder Mindretallets Forslag og Statsrevisionens Indstilling; i modsat Fald gaa vi til Afstemning over Mindretallets Forslag.

Ordføreren (Nu mp): Det foreliggende Statsregnskab giver ikke Anledning til noget principielt Spørgsmaal. De Udgiftposter, til hvilke Statsrevisionen har knyttet Indstillinger, ere overhovedet af en forholdsvis underordnet Betydning, og det høje Thing kunde derfor have ventet, at Udvalget var mødt op med en ensstemmig Indstilling. Dette er ikke Tilfældet. Dog tror jeg ikke, at Flertallet og Mindretallet afvige saa stærkt fra hinanden, som det efter Formnen synes. Mindretallet har imidlertid brugt en Form, som i hvert Fald medfører, at naar jeg udtaler mig om den foreliggende Sag, er det paa alle Punkter alene paa Flertallets Vegne. Som det vil ses af Statsregnskabet, har Statsrevisionen med Hensyn til visse Udgiftposter gjort Indstilling om, at der til Beslutningen knyttes en Udtalelse om, at disse Poster „passere“. Udvalgets Flertal har fulgt Statsrevisionen med Hensyn til de 5 Poster; for den ene Posts Vedkommende dog med en Modifikation. Inden jeg gaar over til nærmere at omtale disse 6 Poster, maa det være mig tilladt at gjøre nogle Bemærkninger om Betydningen af den Form, vi have valgt for vore Forslag. I Aarens Løb har man for de til Rigsdagens Beslutninger knyttede Udtalelser og Forbehold brugt forskjellige Betegnelser. Disse have været saa mange og saa nuancerede, at det vistnok ikke vilde være vanskeligt at opstille en Stala af Karakterer ligesaa „Udmærket godt“ til „Slet“. Det turde imidlertid være hensigtsmæssigt, om man kunde komme ind paa kun at betjene sig af tvende Former, nemlig dels, at en Udgift „ikke kan passere“, dels, at den „passerer“. Den første Betegnelse vil da have den Betydning, at den foreliggende Udgift er af en saadan Beskaffenhed, at den overstrider det Tilladeliges Grændser, saa at der er Grund til at gjøre Ansvar gjældende mod vedkommende Minister, medens „Passerer“ vil komme til Anvendelse paa det store Antal Tilfælde, der bliver tilbage, ligesaa det Tilfælde, hvor man finder, at vedkommende Minister er gaaet til Grændsen af det Tilladelige eller maatte endog ud over samme, men saaledes, at der dog ikke findes tilstrækkelig Anledning til at gjøre

Ansvar gjældende, og til de Tilfælde, hvor man finder, at de paagjældende Udgiftposter ere fuldstændig forsvarlige, saa at man maatte endog maatte rose vedkommende Minister, fordi han har afholdt Udgiften, men hvor der dog foreligger en eller anden Uregelmæssighed, navnlig i den Retning, at Udgiften eller Merudgiften ikke har været bevilget, hvor altsaa Beslutningen kun har til Hensigt at skaffe den Legitimation tilstede, som Regjeringen ikke har havt paa Finantsloven eller en Tillægsbevillingslov.

Spøad angaar de foreliggende Indstillingspunkter, vil det ses, at de alle ere af den sidst omhandlede Beskaffenhed. Den første Indstillingspost vedrører Udgifter til Postvesenets Forretningsmateriel. Paa Underkonto b til Trykning af og Papir til Timefedler, Taxter, Protokoller, Kartter, Regnskaber m. m. findes paa Finantsloven bevilget 50,000 Kr. Denne Sum er overstreden med henved 6000 Kr., hvoraf omtrent 3000 Kr. falde paa Generaldirektoratet for Postvesenet og omtrent 3000 Kr. paa 2det Revisionsdepartement. Ved Behandlingen af Tillægsbevillingsloven begjærede Ministeren efterbevilget 6000 Kr., nemlig 3000 Kr. til hver af de nævnte Underkonti. Dette Forlangende blev imidlertid ved Behandlingen af Tillægsbevillingsloven afslaaet, idet man mente, at der var Grund til at henvise til Statsrevisionen en Undersøgelse af Udgifterne paa denne Konto. Det maa herester forudsættes, at Statsrevisionen har foretaget denne Undersøgelse, men at den ikke har fundet Noget at erindre, idet den ikke har gjort nogen Bemærkning i saa Henseende. Det er heller ikke godt tænkeligt, at man skulde falde paa til Trykning af Timefedler og Deslige at anvende flere Udgifter end fornødent. Statsrevisionen har herester indstillet, at denne Udgiftspost passerer, og, som anført i Betænkningen, finder Udvalgets Flertal at burde optage denne Indstilling paa Grund af den foreliggende Uregelmæssighed, at et Beløb, som Regjeringen har anset det fornødent at forlange bevilget paa Finantsloven eller Tillægsbevillingsloven, ikke er blevet bevilget.

Den anden Post vedrører Indenrigsministeriet og angaar de ministerielle Udgifter og Kontorudgifter, hvor Underkontoen „Almindelige Udgifter“ er overstreden med 1999 Kr. 78 Ore. Sammenhængen med denne Post er i Virkeligheden ganske den samme som med den foregaaende. Paa Finantsloven har der været bevilget et vist Beløb; dette har vist sig at være utilstrækkeligt, hvorfor Ministeriet har begjæret en Efterbevilling paa Tillægsbevillingsloven, som skulde dække Merudgiften. Folkethingets Finantsudvalg foreslog imidlertid Bevillingen nedsat for derved at give Statsrevisionen Leilighed til at undersøge, om de Udgifter, som forarsagede Overfridelsen, vare stemmende med Udgiftskontoens Bestemmelse. Statsrevisionen har ikke fundet Noget at bemærke i denne Henseende, men ind-